

Klára Hálková:
Infinitiv ve španělštině
(posudek vedoucího diplomové práce)

Infinitiv, tradiční téma španělské lingvistiky, je pro účely diplomové práce tématem poměrně rozsáhlým. Autorka posuzované práce se přesto rozhodlo neomezovat svůj zájem na některé dílčí téma s infinitivem spojené a předkládá ucelený obraz španělského infinitivu, jeho forem a užití. Její záměr se zdařil: práce se zabývá vším podstatným, co lze o infinitivu říci, a činí tak hutným a přesvědčivým způsobem.

Práce se skládá ze sedmi kapitol. Úvodní kapitola charakterizuje cíl práce a užitou metodu. Druhá kapitola se zabývá infinitivem jako jedním z nefinitních tvarů slovesných. Rozsáhlá třetí kapitola analyzuje funkce infinitivu ve větě: autorka postupuje nejprve podle tradičních větných členů, později probírá také infinitiv jako základ polopredikačních klauzulí. Druhá část kapitoly je věnována infinitivním slovesným perifrázím. Čtvrtá kapitola obecně charakterizuje využití infinitivu k vyjádření časových a modálních významů – je traktováno v rámci obecnější úvahy o kondenzorech a staví proti sobě klauzule a vedlejší věty. Pátá kapitola se zabývá složeným infinitivem. Předposlední kapitola představuje hlavní osobní přínos autorky: obecné teze představené ve čtvrté kapitole jsou materiálově doloženy případovými studii o konstrukcích *al + infinitiv*, *a + infinitiv*, *de + infinitiv* a *con + infinitiv* (studie v zásadě vycházejí z jazykové typologie a sledují frekvenci využití zmiňovaných konstrukcí a vedlejších vět pro vyjádření časových a modálních významů). Poslední, sedmá kapitola shrnuje závěry práce.

Jak vyplývá z výše řečeného, velká část práce je teoretickým popisem forem a funkcí španělského infinitivu, vycházejícím ze sekundární literatury. Základní charakteristikou této části práce je autorčin poctivý a důkladný přístup. Pročetla většinu relevantních prací – včetně poměrně komplikovaných kapitol z *Gramática descriptiva* – a ve svém výkladu osvědčila vhléd do problematiky i schopnost zaměřit se na klíčové argumenty. Záslužná je neustálá konfrontace s češtinou. Oporou autorce je evidentně velmi dobrá znalost španělštiny. Jak již bylo řečeno, autorka se chce alespoň zmínit o všem podstatném, co s infinitivem souvisí. Důsledkem je poměrně velká kondenzovanost výkladu – analyzovaných a komentovaných informací je opravdu hodně. Snad bylo bývalo možné některé podkapitoly zredukovat nebo možná i eliminovat (např. výklad o slovesných perifrázích musí být v tomto rozsahu nutně dílčí); je třeba nicméně konstatovat, že kondenzace výkladu jen málokdy vede ke zjednodušování.

Jak již bylo řečeno, vedle rozsáhlé teoretické výkladové části nacházíme v práci i část materiálovou. Úmyslně nepoužívám slovo praktickou, protože i analýza materiálu je založena na teoretických východiscích. Předložené případové studie jsou přesvědčivě zpracovány a výsledky odpovídajícím způsobem zobecněny.

Poznámky a náměty k obhajobě:

- Převzatá sémanticko-funkční analýza sloves připouštějících infinitiv ve funkci podmětu (s. 9–10) se mi jeví jako napadnutelná, to ale pochopitelně není problém autorky diplomové práce.
- Při testování funkce infinitivu jako podmětu/jmenného přísudku je účelné pomoci si situací v češtině.

- U sloves připouštějících infinitiv ve funkci předmětu (s. 13, 55 i jinde) je zajímavá konfrontace platné normy a úzu (*comunicar, escribir, anunciar, pedir* apod.)
- Jaké jsou dle autorčina názoru nevýhody a nedostatky korpusu Intercorp? Zajímá mě to jako koordinátora španělské sekce projektu.

Po formální a jazykové stránce je práce pečlivě připravena, překlepů a chyb jsem našel minimum.

Celkově diplomovou práci považuji za zdařilou a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 8. září 2010

doc. PhDr. Petr Čermák, Ph.D.

